

Отечество.

Край длъжноститѣ, които човѣкъ има къмъ себе, къмъ родителитѣ си, къмъ ближнитѣ и т. н., той има и особена длъжностъ, да обича отечеството си. Човѣкъ трѣбва да обича земята, въ която се е родилъ да я обича толкова много, щото при потрѣба да е готовъ да жертвува за нея всичко дори и живота си. Не ли въ тая земя той ще изживѣе и сѣтния часъ отъ живота си? Не ли всѣко нещастие, което би слетѣло — не дай Боже — тая земя, ще бѣде сподѣлено отъ него и отъ неговитѣ ближни?...

Човѣкъ трѣбва да обича родното огнище, защото въ него е изпиталъ първитѣ радости; въ него за пръвъ пѣтъ се е запозналъ съ природата и нейнитѣ чаровни хубости; въ него за пръвъ пѣтъ той е позналъ величието и всесилността на Бога въ съвършенството на Неговото създание. . . . .

Мила е родината! Мила е земята, дѣто човѣкъ се е родилъ, дѣто е прѣживѣлъ годинитѣ на веселото, невинното, игривото дѣтинство. . . . .

Мила е татковината! Въ нейната история човѣкъ оглежда пѣтя, които неговото племе е изходило отъ най-старо врѣме дори до днесъ. Тамъ въ правъ хронологически редъ ¹⁾ сж наредени всички събития въ живота на това племе, които наумяватъ неговата минала слава и величие и неговото по нѣкога черно тегло; тамъ се черпи най-добра поука за онова, що трѣбва да се прави днесъ и прѣзъ бѣдешето врѣме.

Обичамъ те, о моя родна Българию! Обичамъ те и искамъ добрѣ да те позная, потѣнко да те изуча! Често пѣти азъ се забравямъ надъ нѣкое художествено описание, въ което се възпроизвеждатъ омайнитѣ ху-

¹⁾ Казава се, че събитията сж наредени въ хронологически редъ, когато се е внимавало, щото датитѣ на събитията да слѣдватъ правилно една слѣдъ друга, а не разбъркано.